

SVENSK FÖRFATTNINGSSAMLING

1962 · Nr 248 och 249

Utkom från trycket den 15 juni 1962

Nr 248

Lag

om ändring i arbetarskyddslagen den 3 januari 1949 (nr 1);

given Stockholms slott den 6 juni 1962.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 36 och 37 §§ arbetarskyddslagen den 3 januari 1949² skola upphöra att gälla samt att 19, 20, 34, 62, 64 och 73 §§ samma lag skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

19 §.

Arbetstagare skall åtnjuta erforderlig ledighet för nattvila. I denna ledighet skall ingå tiden mellan klockan 24 och klockan 5.

Från vad sålunda stadgats må avvikelse ske, där visst arbete med hänsyn till sin natur, allmänhetens behov eller annan särskild omständighet måste fortgå jämväl nattetid eller eljest bedrivs å tid före klockan 5 eller efter klockan 24. Har natur- eller olyckshändelse eller annan omständighet, som ej kunnat förutses, vållat avbrott i driften eller ock medfört överhängande fara för sådant avbrott eller för skada å liv, hälsa eller egendom, må ock arbetstagare, i den mån det är nödigt med hänsyn till berörda förhållande, användas till arbete å tid mellan klockan 24 och klockan 5.

Arbetstagare i överordnad ställning må, där så finnes påkallat, användas till arbete å tid mellan klockan 24 och klockan 5 utan hinder av vad i första stycket är stadgat.

20 §.

När särskilda skäl föranleda därtill, må arbetarskyddsstyrelsen medgiva att arbetstagare användes till arbete å tid mellan klockan 24 och klockan 5 i vidare utsträckning än som följer av bestämmelserna i 19 §.

Sådant undantag — — — uppkomna därigenom.

34 §.

Kvinna må — — — eller stombrott.

Vad i första stycket stadgas avser icke arbetstagare i överordnad ställning, som ej utför kroppsarbete.

Arbetarskyddsstyrelsen äger medgiva, att kvinna utan hinder av bestämmelsen i första stycket må användas till sjukvårdsarbete eller annat socialt arbete så ock tillfälligt arbete, som antingen står i samband med kvinnans yrkesutbildning eller icke är kroppsarbete.

¹ Prop. 1962: 167; L³U 31; Rskr 349.

² Senaste lydelse av 36 och 37 §§ se 1950: 70.

149—628000. Svensk författningssamling 1962, Nr 248 och 249

62 §.

Arbetsgivare, som använder minderårig eller kvinna till arbete mot bestämmelse i 23, 24, 25, 27, 30, 31, 32, 33 eller 34 § eller 35 § andra stycket, straffes med dagböter.

Har förseelsen — — — femtio kronor.

64 §.

Försummar arbetsgivare att fullgöra anmälningsskyldighet, varom det gälls i 31 eller 33 §, dömes till böter från och med fem till och med trehundra kronor. Har arbetsgivare eller annan för arbetsgivarens räkning mot hvarvetande lämnat oriktig uppgift i anmälan, som avses i nämnda paragrafer, straffes med dagsböter.

73 §.

Över arbetskyddsstyrelsens beslut i ärende, som avses i 23, 24, 25, 30, 31 eller 33 §, 40 § tredje stycket eller 70 § andra stycket, må klagan föras.

Talan mot — — — ämbetsverks beslut.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivil och med Vårt kungl. sig bekräfta låtit.

Stockholms slott den 6 juni 1962.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Socialdepartementet)

TORSTEN NILSSON

